

IK WEET WAAR IK BEN!

Eindelijk kan ik me oriënteren.

Het lukt me mijn gedachtehuisje helemaal door te lopen. Ik ben ontroerd. Het is een groot huis, stedelijk, modern, waar je je kunt terugtrekken als je wilt, of waar je grote feesten zou kunnen geven, als je tenminste van feesten houdt. Mijn geheimen worden bewaard in de koektrommel die boven op de keukenkast staat. Hij is bijna leeg. Hoewel ik niet veel geheimen heb, doe ik er een slot op zodat niet iedereen erbij kan. Ik stop er alle afbeeldingen van Jacob in.

Ik vind het vervelend dat er vannacht een onbekende is geweest toen ik nog niet wist dat dit mijn huisje was.

Ik bereid me voor en breng overal valstrikken aan. Ik beveilig de deur die toegang biedt tot de hal met deuren en de uitgang. Er zijn al bijna 53 minuten voorbij. Ik moet opschieten. Ik weet niet of ik langer dan een uur in mijn eigen huisje kan blijven. Ik schrijf het op mijn lijstje met vragen voor Jacob.

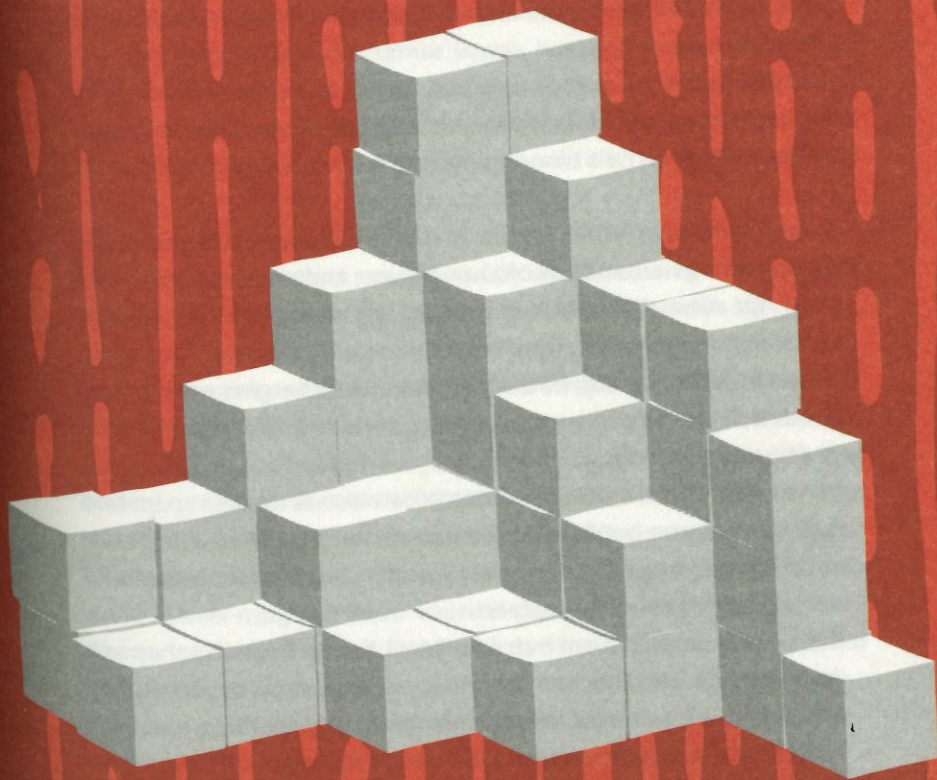
Vraag 1: Wat gebeurt er als ik langer dan een uur in mijn gedachtehuisje blijf, word ik dan een herinnering van mezelf? Dat moet net zo iets zijn als in coma liggen, toch? Net als Andrew?

Vraag 2: Als het de quantum's waren die laatst in mijn hoofd zijn geweest, hebben ze dan al mijn geheimen ontdekt?

Vraag 3: Wie is Zwaan? Ze is de enige die ik nog niet heb geïdentificeerd en ik heb haar al dagen niet gezien.

Ik zal het hem vragen, hoewel ik wel weet dat hij die derde vraag niet gaat beantwoorden.

Voordat mijn tijd om is, zet ik nog een raadsel op de deur die als uitgang dient, en probeer ik of hij goed werkt.

Het slot is een kubus. Tel alle blokjes.

